

- Iedereen heeft nestbakken, die in de zomer van 2002 bewoond waren, gereinigd van het vele vuil, achtergelaten door de jongen.
 - Wilgen werden geknot wanneer die dreigden de nestbak te verpletteren.
 - Nieuwe contacten met geïnteresseerde mensen werden gelegd.
 - Elke ploeg heeft volwassen uilen in handen gehad. Dit is voor alle deelnemers een schitterende ervaring: volwassen uilen laten zich gewoon pakken als de nestbak wordt geopend. De bak wordt gereinigd, van vers strooisel voorzien, de dieren worden in de nestbak teruggezet en ze zetten onverstoorde hun slaapje verder!! Ondertussen werden er door Bart Verhaeghe geringd.
- Het is een dag geweest van samenwerken voor de natuur waarbij de resultaten van werkzaamheden uit vorige jaren konden worden vastgesteld. Dit laatste gaf bijzonder veel motivatie om verder te ijveren omdat die resultaten schitterend zijn.
- Wanneer men 's middags samen zit, geniet van een bord met warme, lekkere soep en men z'n eigen verhaal kwijt kan aan gretig luisterende medewerkers dan kan de gezelligheid en samenhang die van zo'n groep uitgaat in woorden moeilijk uitgedrukt worden. Probeer er volgend jaar zelf eens bij te zijn om deze sfeer te kunnen proeven.

Pol Ingelaere

II. NATUURBEHEER

Dag van de Natuur: zaterdag 16 november 2002

Beheerswerken in de Kleiputten.

Heb je ook al eens zo'n bui gehad (of proberen te vermijden)? Na weken met veel neerslag zaterdagmorgen met gekruiste vingers opstaan en alleen die gedachte: "Ik wil wel vanavond onder een warme douche, maar geen koude douche de ganse dag door". We waren iets na acht thuis het werkmateriaal nog aan het inladen toen we verwarde fagottonen boven ons hoorden: verschillende grote V's kolganzen staken scherp af tegen een heldere lucht. Als weersbelofte kon dat al tellen.

Bij de ingang van het reservaat waren Wim én weer een groep overtrekkende kolganzen er al. Enthousiast met 15 mensen we aan de slag gegaan, maar het werden er uiteindelijk zo'n 45! Net zoals vorig jaar verdeelden we het werk tussen Gezinsbondleden, waar duivel(tje)-doet-al Dirk Vandewalle het voortouw(=spade) nam, en het typische beheerswerk in het reservaat met vooral Natuurpunters en JNM-ers.

Dirk met gemotiveerde ouders en kinderen gaven de knotwilgen op de berm een beurt en hadden hun handen vol om zowel aan de rand als in het reservaat massaal zwerfvuil bijeen te rapen. Nadien kreeg de plantijver hen zodanig te pakken, dat we het leveren van geschikt knotwilgplantmateriaal nauwelijks konden bijhouden. Resultaat: de ganse wandelweg bovenop het stort is nu

omzoomd door knotwilgen.

In het reservaat waren er drie fronten. Op de westelijke berm maakten Peter Hantson en Co schoon schip met overjarig riet en werd een groot deel van de ruigteplanten gemaaid. De houtmijt en riet(?)mijt groeiden even snel. Het halfopen karakter van die berm blijft hiermee bewaard. Rond de observatiehut werd ook al gekapt en gemaaid. Het meeste van dit snoeiwerk verdween in de container. Een hele meute was bedrijvig op de groeiplaats van reuzenpaardestaart. Eerst maaien en de boomopslag verwijderen. Hetzelfde werk van vorige jaren had al duidelijk effect: de

“inktvlek” van reuzenpaardestaarten breidt zich stilaan uit. In wolkjes van waterdamp sleurden velen de takkenbossen de helling op waar een volgende transportdienst voor afvoer naar de container zorgden. Dezelfde weg volgde het knotwilgplantgoed dat we uit de wilgen tegen de afsluiting haalden. Hoog tijd om uit te blazen bij een warme soepkom, en voor de blijvers de onvolprezen hutsepot van Vera. Je zou hiervoor alleen al komen... Lieven had nog eens opnieuw het warm water uitgevonden, wat voor onze ‘propere’ handen en afwas welkom was. En nooit gedacht dat daar nog een toetje met cake van eigen bodem (Vera’s keuken...) bovenop kwam.

Na de middag een groep trappelende biologen in spe met supporters uiteindelijk toch op het graafwerk van amfibieënpoelen losgelaten. Een ideaal moment om persmensen wat beeldmateriaal te laten schieten. Net zoals haar vader, speelde Marjolein rambo met de kettingzaag. Gelukkig waren het alleen niet-inheemse bomen die het moesten ontgelden. Bij de afsluiting op het westfront stuitte de maaiers op een (ge?)dode wijfjesvos. Iedereen had vragen hoe die aan zijn einde gekomen was...

Door het hoge waterpeil - de nieuwe pomp wordt binnenkort geïnstalleerd- lieten niet toe dat we in de centrale ondiepe(?) moeraszone maai- en uitdiepwerk konden doen. Anderzijds is door de grote en bijzonder ijverige opkomst elders meer werk verzet dan voorzien. Wanneer de spieren stilaan begonnen tegen te pruttelen, had ik met velen het warme gevoel dat het goed geweest was. Bergen verzet maar vooral in een hartelijke sfeer samengewerkt. Zonder blessures en alle materiaal, waarvoor we de stadsdiensten danken, probleemloos terug verzameld. Met een prachtige avondlucht nog van een drankje en van de invallende vogels, die het gebied voor hun nachtrust kozen, genoten: wintertalingen, rietgorzen, watersnippen, sijsjes, vinken en meer dan 200 kauwen. Tijd om weg te wezen en het gebied zijn rust terug te geven.

Piet Desmet

WWD.MHI.BE

Ze staan inderdaad weer voor de deur!

De Winterse – Werk – Dagen in Mandel - Hoek – Ingelmunster.

Traditioneel werken we op zondagvoormiddag van 09u00 tot 12u00 op de volgende data:

12 / 01 / 2003	19 / 01 / 2003	26 / 01 / 2003
02 / 02 / 2003	09 / 02 / 2003	16 / 02 / 2003

Volgende beheerswerken staan op het programma:

- afsluiting herstellen
- kappen wilgenopslag op verschillende plaatsen
- maaien riet en rietgras
- ijsvogelberm heraanleggen
- “opkuis”dreef
- knotten wilgen
- opkuis, herstel en vernieuwen allerhande nestkasten
- graven poel aan brongebied

Natuurlijkhebbers die er nog nooit bij waren, moeten zeker eens langskomen. In een aangename sfeer wordt er hard gewerkt. Tussendoor zijn er broodjes met warme soep en of een ander ‘koud’ drankje. Eigen materiaal zoals bijl en zaag, zijn welkom. Laarzen en handschoenen zijn wenselijk. Graag kregen we vooraf een belletje op het nr. 051/ 30 47 31 (Jacqui), kwestie van voldoende proviand te hebben.

Jacqui Stragier